

دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

مجله پژوهش‌های علوم و فناوری چوب و جنگل

جلد هجدهم، شماره چهارم، ۱۳۹۰

<http://jwsc.gau.ac.ir>

بررسی ویژگی‌های مکانیکی چندسازه پلی اتیلن / آرد چوب نخل خرما: تأثیر مقدار و نوع پرکننده

*سیدمحمد میرمهدی^۱، اصغر امیدوار^۲، محراب مدهوشی^۳ و علیرضا شاکری^۴

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد فرآورده‌های چندسازه چوبی، ^۲استاد گروه فناوری چوب و کاغذ، ^۳دانشیار گروه تکنولوژی و

^۴مهندسی چوب دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ^۴دانشیار گروه شیمی دانشگاه گلستان

تاریخ دریافت: ۸۸/۳/۳۰؛ تاریخ پذیرش: ۹۰/۳/۱۱

چکیده

در این پژوهش تأثیر مقدار پرکننده و انواع مختلف آرد چوب بر ویژگی‌های مکانیکی چندسازه پلی اتیلن- آرد چوب نخل خرما حاصل از هرس سالانه درخت نخل خرما مطالعه شد. انواع مختلف چوب نخل شامل: ساقه، برگ، و مخلوط ساقه و برگ بود. چندسازه‌ها با ۶۰، ۷۵ و ۹۰ درصد وزنی از این پرکننده‌ها ساخته شدند. اندازه ذرات در حد ۴۰-۲۵ بود و ماده جفت‌کننده مالئیک انیدرید پلی اتیلن هم به میزان ۲ درصد وزن نهایی هر تخته، اضافه شد. پلی اتیلن خطی سبک به عنوان شاهد در این پژوهش استفاده شد. ابتدا ماده گرانول ترکیبی از آرد چوب نخل و پلاستیک توسط یک اکسترودر دو ماردونه تهیه و سپس پلت‌های ترکیبی آسیاب شده و تخته‌های نهایی توسط یک پرس گرم ساخته شدند. مشاهده شد که با افزایش مقدار پرکننده، ویژگی‌های مکانیکی یعنی مدول گسیختگی و مقاومت کششی نمونه‌ها کاهش و مدول الاستیسیته خمشی افزایش یافت. مقادیر مقاومت کششی اختلافات معناداری به لحاظ عملکرد نوع ماده نداشتند. مدول الاستیسیته خمشی تخته‌های ساخته شده از آرد برگ به ترتیب با اختلاف معناداری از تخته‌های ساخته شده از آرد مخلوط و ساقه بیشتر بود درحالی که

*مسئول مکاتبه: mohamadmirmehdi@yahoo.com

مجله پژوهش‌های علوم و فناوری چوب و جنگل جلد (۱۸)، شماره (۴) ۱۳۹۰

اختلاف معناداری بین این دو تیمار وجود نداشت. مدول گسیختگی تخته‌های ساخته شده از ذرات آرد مخلوط بیشتر از تخته‌های ساخته شده از ذرات آرد برگ بود ولی اختلاف معناداری بین آن‌ها وجود نداشت درحالی‌که اختلاف معناداری بین مدول گسیختگی تخته‌های ساخته شده از ذرات آرد ساقه با دو تیمار دیگر وجود داشت.

واژه‌های کلیدی: چندسازه چوب- پلاستیک، آردچوب نخل، پلی اتیلن خطی سبک، ویژگی‌های

مقدمه

چندسازه‌های رایج چوب- پلاستیک از آرد یا الیاف چوب یا دیگر مواد لیگنوسلولزی و همچنین پلاستیک‌های گرمانرم خام یا ضایعاتی ساخته می‌شوند. مواد لیگنوسلولزی به شکل آرد یا الیاف با پلاستیک مخلوط شده و به صورت ماده خمیری شکلی از درون قالبی تحت فشار به شکل نهایی خارج و یا به صورت اشکال دلخواه قالب‌گیری می‌شوند. افزودنی‌هایی مانند رنگدانه، مواد جفت‌کننده، پایدارکننده، کفزا، تقویت‌کننده و مواد روان‌ساز به منظور کسب ویژگی‌های دلخواه در محصول نهایی استفاده می‌شوند. این محصول با چندسازه‌های چوبی سنتی که در آن‌ها از یک چسب ترموست^۱ برای اتصال ذرات چوب به یکدیگر استفاده می‌شود، متفاوت است (سندی و همکاران، ۱۹۹۵).

هر ماده‌ای که شامل هر دو جزء سلولز و لیگنین باشد، ماده لیگنوسلولزی نامیده می‌شود (گیلبرت و ریچارد، ۱۹۹۴). مواد لیگنوسلولزی شامل ضایعات بخش کشاورزی مانند کنف، پسماندهای کشاورزی مثل باگاس یا ساقه ذرت، ضایعات هرس بخش کشاورزی مثل ضایعات حاصل از هرس سالیانه نخل خرما و یا سایر قسمت‌های بافت‌های گیاهی می‌باشد (سندی و همکاران، ۱۹۹۵). به‌طور کلی آنچه که در مورد چوب صدق می‌کند در مورد دیگر مواد لیگنوسلولزی با اندکی تفاوت در درصد مواد تشکیل‌دهنده و همچنین ساختار فیزیولوژی با یکدیگر صادق است. در حقیقت الیاف طبیعی به اشکال گوناگونی در دسترس بوده و مشخصات متفاوتی را نیز هنگام افزودن به ترموپلاستیک‌ها ایجاد می‌کنند (زاینی و همکاران، ۱۹۹۶).

در سال‌های اخیر استفاده از آرد چوب یعنی متداول‌ترین پرکننده در ترموپلاستیک‌ها در ساخت چندسازه‌های چوب- پلاستیک و در مقایسه با الیاف چوبی موضوع بسیار جالبی برای بیشتر تحقیقات

1- Thermoset

شده است. به طور کلی از آرد چوب به عنوان پرکننده در پلاستیک‌ها استفاده می‌شود که باعث افزایش سفتی چندسازه شده ولی مقاومت‌های آن را افزایش نمی‌دهد. الیاف چوبی یا دیگر مواد لیگنوسلولوزی معمولا ضریب لاغری بیشتری از آرد مواد لیگنوسلولوزی دارند. به علاوه، ضریب لاغری الیاف در بین گونه‌های مختلف و یا در بین قسمت‌های مختلف یک گیاه متفاوت است. در یک طول مشخصی از الیاف تنش از ماتریکس^۱ یا فاز زمینه به الیاف انتقال پیدا کرده و در نتیجه چندسازه مقاوم‌تری ساخته خواهد شد (اسوالد، ۱۹۹۹). اگرچه بیشتر محصولات چوب-پلاستیک به‌طور قابل توجهی سفتی کمتری از چوب ماسیو دارند، اما در عوض افزودن آرد چوب به پلاستیک می‌تواند به میزان قابل ملاحظه‌ای سفتی پلاستیک را افزایش دهد ولی اغلب آن را نسبت به پلاستیک خالص شکننده‌تر نیز می‌کند (هاتوتوا و همکاران، ۲۰۰۲).

مزیت این گونه چندسازه‌ها در واقع در این نکته نهفته است که یکی از اجزا آن‌ها (یعنی ماده چوبی یا لیگنوسلولوزی) به راحتی از منابع طبیعی به‌دست آمده و این منابع می‌توانند مرتب در طبیعت تجدید شوند (یانگ و همکاران، ۲۰۰۴). استفاده بیشتر از مواد لیگنوسلولوزی ممکن است به حفاظت بیشتر از منابع چوبی محدود نیز منجر شود. علاوه بر این عدم حضور مواد سمی در مواد طبیعی مزیت دیگری است که در الیاف شیشه، الیاف کربن، تالک، رس، الیاف مصنوعی و ... وجود ندارد (لی و همکاران، ۲۰۰۴). مزایای زیادی در مورد استفاده از پرکننده‌های چوبی نسبت به پرکننده‌های معدنی در ترموپلاستیک‌ها وجود دارد. انعطاف‌پذیری و قابلیت انطباق پرکننده‌های چوبی از پرکننده‌های معدنی بیشتر است که این مساله هنگام تولید بیشتر مشهود می‌باشد، به طوری که پرکننده‌های چوبی خطر کمتری برای ماشین آلات خط تولید داشته و آسیب کمتری نیز به تجهیزات خط تولید وارد می‌کنند (میرس و همکاران، ۱۹۹۱). یکی دیگر از مزایای آرد چوب نسبت به پرکننده‌های معدنی متداول مانند تالک، کم‌تر بودن وزن مخصوص چوب نسبت به آن‌ها است (درحدود حداکثر $1/4 \text{ g/cm}^3$ برای چوب در مقایسه با $2/7 \text{ g/cm}^3$ برای تالک و کربنات کلسیم). همچنین از نقطه نظر مسائل اقتصادی پرکننده‌های چوبی از منابع قابل تجدید در محیط حاصل شده که معمولا قیمت کمتری از پرکننده‌های مصنوعی دارند (اکرت، ۲۰۰۰).

خاورمیانه بزرگ‌ترین تولیدکننده خرما در جهان است و پس از عراق، عربستان سعودی و مصر، ایران در مقام چهارم تولید این ماده غذایی در این ناحیه قرار دارد. بر اساس آمار منتشر شده بیش از ۲

درصد از اراضی قابل کشت کشور یعنی چیزی در حدود ۲۱۸.۰۰۰ هکتار به نخلستان‌ها تعلق داشته و در هر هکتار رقمی در حدود ۱۵۰ اصله درخت موجود است. در طول یک سال قریب به ۱۵ تا ۲۵ برگ از یک درخت می‌باید هرس شود. وزن متوسط هر برگ خرما ۲ تا ۳ کیلوگرم می‌باشد. بنابراین تعمیم این مقدار به چند میلیون اصله، حجم زیادی خواهد بود که در حال حاضر مدیریت صحیح و بهینه‌ای در بهره‌برداری از این بقایا وجود ندارد (خادمی و همکاران، ۲۰۰۶).

زاینی و همکاران (۱۹۹۶) دریافته‌اند که با افزایش مقدار آرد چوب، ویژگی‌های مکانیکی افت پیدا می‌کنند. در پژوهشی دیگری توسط حنفی و همکاران (۱۹۹۶)، تاثیر مقدار آرد نخل روغنی بر ویژگی‌های مکانیکی چندسازه آرد چوب نخل روغنی و لاستیک طبیعی مطالعه شد. آن‌ها دریافته‌اند افزایش مقدار آرد نخل روغنی در لاستیک طبیعی باعث کاهش مقاومت کششی و در مقابل باعث افزایش مقاومت برشی و سفتی می‌شود.

همچنین در پژوهش دیگری روزمان و همکاران (۱۹۹۸) ویژگی‌های مکانیکی چندسازه ساخته شده از پلی‌اتیلن با دانسیته بالا و آرد نخل روغنی را مورد بررسی قرار دادند. آرد نخل در سه سطح اختلاط در یک اکسترودر تک ماردرنه با پلی‌اتیلن ترکیب شد. مدول گسیختگی چندسازه‌های حاصل با افزایش مقدار آرد نخل کاهش یافت. ترکیب آرد نخل روغنی با پلی‌اتیلن، ویژگی‌های کششی و فشاری نمونه‌ها را نیز کاهش داد.

شاکری و هاشمی (۲۰۰۲) با بررسی خواص مکانیکی فراورده مرکب الیاف کاغذ- پلی‌اتیلن سنگین در چهار سطح ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد به این نتیجه رسیدند که افزایش پرکننده تا حد ۳۰ درصد باعث افزایش مقاومت‌ها می‌شود و همچنین وجود لیگنین را عاملی برای افزایش مقاومت‌ها ذکر کردند.

در پژوهش دیگری توسط گرجانی و امیدوار (۲۰۰۵) با بررسی خواص مکانیکی چندسازه پلی‌اتیلن بازیافتی- کاه گندم ساخته شده با ۱۵، ۳۰ و ۴۰ درصد آرد کاه گندم و با استفاده از ۲ درصد مائیک انیدرید دریافته‌اند که افزایش کاه گندم تا حد ۳۰ درصد باعث افزایش مقاومت کششی و خمشی شده و پس از آن مقاومت‌ها کاهش می‌یابند. هدف از انجام این مطالعه تعیین ویژگی‌های مکانیکی چندسازه‌های ساخته شده از آرد چوب درخت نخل و پلی‌اتیلن سبک خطی ($LLDPE^1$) و تعیین تاثیر مقدار پرکننده و شکل‌های متفاوت آرد نخل بر این ویژگی‌ها بود.

مواد و روش‌ها

در این پژوهش از پلی اتیلن خطی سبک، محصول پتروشیمی اراک با درجه روانی ۲/۵-۲ گرم در ۱۰ دقیقه (۱۹۰ درجه سانتی‌گراد، ۲/۱۶ کیلوگرم)، وزن مخصوص g/cm^3 ۰/۹۲۰-۰/۹۱۷ و نقطه ذوب ۱۵۰ درجه سانتی‌گراد به‌عنوان ماده زمینه و از ماده پرکننده به شکل آرد لیگنوسلولزی درخت نخل خرما از سه قسمت متفاوت شاخه‌های این درخت که از هرس سالانه حاصل می‌شوند استفاده شد (رقم استعمران از استان خوزستان). همچنین از مالئیک انیدرید پلی‌پروپیلن به‌عنوان ماده جفت‌کننده استفاده گردید (میزان مالئیک موجود در این ماده ۶ درصد بود).

در این پژوهش برای گرانول‌سازی از دستگاه اکسترودر^۱ مدل ۴۸۱۵، برای ساخت تخته‌های چندسازه از دستگاه پرس گرم مدل اوت^۲ و برای اندازه‌گیری مقاومت‌های کششی و خمشی از دستگاه شرنک تریبل^۳ استفاده شد. پلیمر، پرکننده و ماده سازگارکننده وزن شده و مطابق با مقادیر متفاوت پرکننده نشان داده شده در جدول ۱ با هم مخلوط شدند.

جدول ۱- میزان و درصد مواد مورد استفاده در تیمارها.

نمونه	بافت گیاهی	آرد نخل(درصد)	پلیمر (درصد)	مالئیک انیدرید پلی‌اتیلن (درصد)
۱	ساقه	۴۵	۵۳	۲
۲	ساقه	۶۰	۳۸	۲
۳	ساقه	۷۵	۲۳	۲
۴	برگ	۴۵	۵۳	۲
۵	برگ	۶۰	۳۸	۲
۶	برگ	۷۵	۲۳	۲
۷	ساقه و برگ	۴۵	۵۳	۲
۸	ساقه و برگ	۶۰	۳۸	۲
۹	ساقه و برگ	۷۵	۲۳	۲
۱۰	-----	۰	۱۰۰	۰

- 1- Extruder
2- OTT
3- Schenck Trebel

پس از آسیاب مواد لیگنوسلولزی و گذراندن ذرات از الک، آرد حاصل با مش ۴۰-۲۵ داخل آون به مدت ۲۴ ساعت و در دما 100 ± 3 درجه سانتی‌گراد قرار گرفت. در مرحله بعد مواد توسط یک همزن به خوبی مخلوط و سپس داخل اکسترو در ریخته شدند. پس از خروج مواد از انتها دستگاه، توسط یک کاردک و به صورت دستی مرتباً مواد خارج شده قطع و گرانول‌سازی به این ترتیب صورت گرفت. در مرحله بعد گرانول‌های به دست آمده توسط آسیاب تیغه‌ای به پلت^۱ تبدیل شدند.

سپس برای هر تیمار سه تخته توسط پرس گرم از پلت‌ها ساخته شد. ابعاد تخته‌ها $20 \times 15 \times 6$ میلی‌متر بود. ابتدا کیک آماده شده به مدت یک دقیقه تحت فشار ۳۰ تا ۳۵ بار و دما ۱۶۰ سانتی‌گراد قرار گرفت و سپس به مدت ۴ دقیقه فشار حذف و دما ثابت باقی ماند. پس از این زمان مجدداً کیک تحت فشار ۳۰ تا ۳۵ بار و دما ۱۶۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفته و سپس تخته از پرس خارج و تحت فشار ۳۰ تا ۳۵ بار و بدون حرارت به مدت ۵ دقیقه قرار داده شد. برای پرس سرد تخته‌ها از یک دستگاه پرس سرد استفاده شد. سپس تخته‌های ساخته شده با پرس به مدت ۴۸ ساعت در دما ۲۵ درجه سانتی‌گراد و رطوبت ۲۵ درصد قبل از انجام آزمون‌های مکانیکی قرار گرفتند.

در این پژوهش از استاندارد ASTM D۴۷۶۱-۲۰۰۵ برای مقاومت کششی و D۶۱۰۹-۲۰۰۵ ASTM برای مقاومت خمشی استفاده گردید. آزمایش‌ها در دما اتاق صورت گرفته و نتایج ارائه شده، میانگین محاسبه شده برای هر تیمار با توجه به سه تکرار بود. پژوهش موردنظر به صورت آزمون فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با ۲ فاکتور (آرد نخل در سه سطح و بافت گیاهی در سه سطح) در سه تکرار صورت گرفت. برای تجزیه واریانس و معنی‌داری F در آزمون فاکتوریل از نرم‌افزارهای SAS و SPSS استفاده شد.

برای تعیین درصد ترکیبات شیمیایی موجود در ساقه و برگ نخل از استاندارد تاپی^۲ برای تعیین مقدار لیگنین (۹۸-om-۲۲۲T)، سلولز (۸۸-om-۲۶۴T)، خاکستر (۹۳-om-۲۱۱T) و مواد استخراجی (۹۹-pm-۲۸۰T) استفاده شد. جدول ۲ مقادیر میانگین ترکیبات تشکیل دهنده قسمت‌های مختلف شاخه‌های درخت نخل را نشان می‌دهد.

1- Pellet
2- TAPPI

جدول ۲- مقدار میانگین ترکیبات شیمیایی موجود در برگ، ساقه و مخلوط هردو در درخت نخل، رقم استعمران.

سلولز	همی سلولز	لیگنین	خاکستر	مواد استخراجی	
۴۰/۲۱ ^a (۱/۰۱۱)	۱۲/۸ ^c (۰/۶)	۳۲/۲ ^a (۰/۵۲۹)	۱۰/۵۴ ^a (۰/۲۹۴)	۴/۲۵ ^b (۰/۶۱۰)	برگ
۳۸/۲۶ ^b (۰/۸۱۲)	۲۸/۱۷ ^a (۰/۱۷۰)	۲۲/۵۳ ^c (۱/۰۶۹)	۵/۹۶ ^c (۰/۲۳۱)	۵/۰۸ ^a (۰/۳۳۲)	ساقه
۳۹/۳۸ ^a (۰/۹۸۳)	۱۸/۸۳ ^b (۰/۳۸)	۲۸/۱۴ ^b (۰/۷۲۳)	۸/۶ ^b (۰/۲۴۱)	۴/۵۹ ^b (۰/۳)	مخلوط

اعداد داخل پرانتز نشان‌دهنده انحراف معیار می‌باشند.

ابعاد ۱۰۰ ذره انتخاب شده به صورت تصادفی از آرد برگ، ساقه و مخلوط اندازه‌گیری شده و میانگین آن‌ها در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳- ابعاد ذرات آرد برگ، ساقه و مخلوط.

طول (میکرون)	قطر (میکرون)	ضریب لاغری	
۳۴۲۷ ^a (۴۳۰)	۴۵۸ ^c (۵۸)	۷/۴۸ ^a	برگ
۱۶۹۱ ^a (۲۳۹)	۵۱۲ ^a (۶۹)	۳/۳۰ ^c	ساقه
۲۷۳۰ ^b (۲۴۵)	۴۷۳ ^b (۵۳)	۵/۷۸ ^b	مخلوط

اعداد موجود در هر یک از ستون‌های دارای حروف غیرمشابه معنی‌دار می‌باشند ($P < ۰/۰۱$).

نتایج و بحث

مدول گسیختگی: نتایج تجزیه واریانس مدول گسیختگی و معنی‌دار بودن عوامل مختلف در جدول ۴ آمده است.

جدول ۴- تجزیه واریانس مقادیر مدول گسیختگی.

منبع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F	معنی داری
تیمار	۱۱۴۰/۵۴۸	۸	۱۴۲/۵۶۸	۶۱/۷۸۷	*
نوع ماده (a)	۵۸۷۶۳	۲	۲۹۳۸۲	۱۲/۷۳۴	*
درصد اختلاط (b)	۱۰۰۷/۴۷۰	۲	۵۰۳/۷۳۵	۲۱۸/۳۱۳	*
اثر متقابل ab	۷۴/۳۱۴	۴	۱۸/۵۷۸	۸/۰۵۲	*
خطا	۴۱/۵۳۳	۱۸	۲/۳۰۷		
کل	۱۱۸۲/۰۸۱	۲۶			

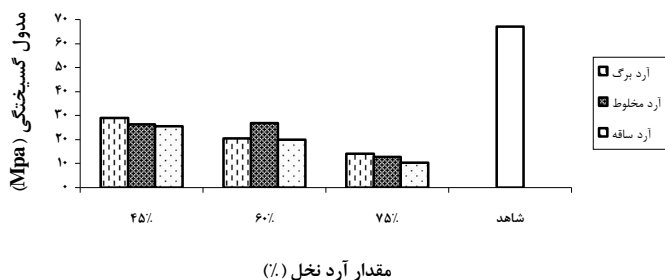
* معنی‌داری در سطح ۱ درصد.

همچنین میانگین مدول گسیختگی هر سه تکرار در هر تیمار محاسبه شده و سپس دسته‌بندی و مقایسه شد که در جدول ۵ ارائه شده است.

جدول ۵- مقایسه و دسته‌بندی میانگین‌های مدول گسیختگی.

زیر مجموعه					تعداد	تیمار
E	D	C	B	A		
				۲۹/۰۷۰۰	۳	برگ ۴۵
			۲۶/۸۹۳۳	۲۶/۸۹۳۳	۳	مخلوط ۶۰
			۲۶/۴۸۰۰	۲۶/۴۸۰۰	۳	مخلوط ۴۵
			۲۵/۶۶۳۳		۳	ساقه ۴۵
		۲۰/۴۶۳۳			۳	برگ ۶۰
		۱۹/۹۲۶۷			۳	ساقه ۶۰
	۱۴/۱۷۶۷				۳	برگ ۷۵
	۱۲/۸۶۳۳				۳	مخلوط ۷۵
۱۰/۲۵۳۳					۳	ساقه ۷۵

همان‌طور که در شکل ۱ ملاحظه می‌شود با افزایش درصد الیاف در تمامی موارد به استثنا تیمار مخلوط ۶۰ درصد، مدول گسیختگی کاهش می‌یابد و این کاهش در تمام موارد در سطح ۱ درصد معنی‌دار است. مدول گسیختگی تخته شاهد بیشتر از سایر تیمارها بود. اختلاف معناداری بین استفاده از آرد مخلوط و آرد برگ مشاهده نشد ولی هر دو اختلاف معناداری با آرد ساقه داشتند.

شکل ۱- تاثیر درصد آرد نخل و نوع ماده بر مدول گسیختگی چندسازه چوب- پلاستیک.

این نتیجه با نتایج کار زاینی و همکاران (۱۹۹۶) مطابقت داشت. در آن پژوهش مشخص شد که در تمامی اندازه‌ها با افزایش میزان آرد نخل روغنی از مقاومت‌های مکانیکی تخته‌ها کاسته می‌شود. اصولاً در مواد مرکب چوبی، با مقادیر بالا الیاف، پلاستیک نقش چسب را برای اتصال ذرات چوبی به یکدیگر ایفا می‌کند. البته اتصالی که با الیاف چوبی ایجاد می‌کند از نوع مکانیکی می‌باشد (عدم ایجاد اتصالات شیمیایی به‌خاطر طبیعت غیرقطبی بودن پلاستیک و طبیعت قطبی بودن الیاف چوبی می‌باشد) (چهارمحالی و همکاران، ۲۰۰۶). این اتصال در نتیجه ذوب شدن پلاستیک به‌وجود می‌آید و باعث اتصال الیاف چوب به یکدیگر می‌شود. بنابراین وقتی درصد پلاستیک کاهش می‌یابد مقدار این اتصالات نیز کاهش خواهد یافت که در نتیجه آن مقاومت‌های مکانیکی نیز کاهش خواهد یافت. در واقع اختلاف معناداری بین تیمار مخلوط و تیمار برگ دیده نمی‌شود چرا که در تیمار مخلوط در حدود ۵۸ درصد از الیاف برگ وجود داشت و در نتیجه اختلاف معناداری بین تیمار برگ و تیمار مخلوط مشاهده نشد ولی مقاومت هر دو از مقاومت تخته‌های ساخته شده از ساقه بیشتر بود، که به نظر می‌رسد به خاطر فرم کروی شکل ذرات آرد ساقه و یا کمتر بودن ضریب لاغری در آن باشد. از طرفی بیشتر بودن میزان سلولز و لیگنین در برگ و به دنبال آن بیشتر بودن گروه‌های هیدروکسیل باعث بالارفتن میزان چسبندگی ذرات برگ و ماده جفت‌کننده با پلی‌پروپیلن شده و مقاومت تخته‌های ساخته شده از آرد برگ را افزایش داده است.

در پژوهشی که توسط روزمان و همکاران (۱۹۹۸) بر روی ویژگی‌های مکانیکی چندسازه ساخته شده از پلی‌اتیلن با دانسیته بالا و آرد نخل روغنی صورت گرفت نیز مشخص شد که مدول گسیختگی چندسازه‌های حاصل با افزایش مقدار آرد نخل کاهش یافت. آن‌ها نتیجه‌گیری کردند که این کاهش مربوط به عدم توزیع مناسب ذرات آرد نخل در درون ماده زمینه پلیمری است که شانس قرار گرفتن ذرات نخل در کنار یکدیگر را نیز افزایش می‌دهد. از طرفی شکل سوزنی ذرات برگ و در نتیجه ابعاد بزرگ‌تر در مقایسه با ذرات دیگر باعث کاهش سطح ویژه اتصال می‌شود و در واقع سطوح اتصال بین الیاف و پلیمر بیشتر می‌گردد و در نتیجه مدول گسیختگی چندسازه‌های ساخته شده با ذرات برگ بیشتر بوده است.

مدول الاستیسیته خمشی: نتایج تجزیه واریانس مدول الاستیسیته خمشی و معنی‌دار بودن عوامل مختلف در جدول ۵ آمده است.

جدول ۵- تجزیه واریانس مقادیر مدول الاستیسیته خمشی.

منبع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F	معنی داری
تیمار	۱۷۱۶۴۲۴۴.۹	۸	۲۱۴۵۵۳۰.۶۱۱	۴۹.۲۸۳	*
نوع ماده (a)	۹۰۶۷۰۷۳.۷۹۱	۲	۴۵۳۳۵۳۶.۸۹۵	۱۰۴.۱۳۶	*
درصد اختلاط (b)	۴۶۸۹۸۲۰.۵۵۸	۲	۲۳۴۴۹۱۰.۲۷۹	۵۳.۸۶۳	*
اثر متقابل ab	۳۴۰۷۳۵۰.۵۳۶	۴	۸۵۱۸۳۷.۶۳۴	۱۹.۵۶۷	*
خطا	۴۲۹۸۱۷۵۲.۲	۱۸	۴۳۵۳۴۸۱۸		
کل	۱۷۹۴۷۸۷۱.۶	۲۶			

* معنی داری در سطح ادرصد.

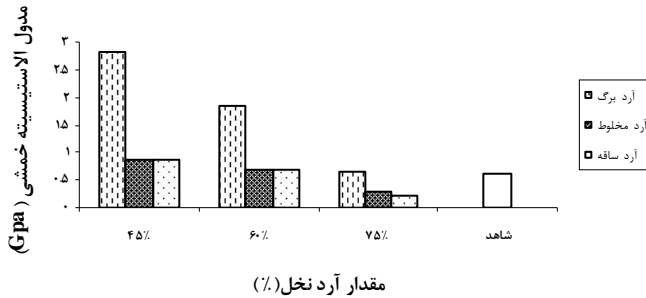
همچنین میانگین مدول الاستیسیته خمشی هر سه تکرار در هر تیمار محاسبه شده و سپس دسته‌بندی و مقایسه شد که در جدول ۷ ارائه شده است.

جدول ۷- مقایسه و دسته‌بندی میانگین‌های مدول الاستیسیته خمشی.

تیمار	تعداد	زیر مجموعه			
		A	B	C	D
برگ ۴۵	۳	۲۸۳۱.۲۹۳۳			
برگ ۶۰	۳		۱۸۴۹.۹۸۳۷		
ساقه ۶۰	۳			۸۶۰.۵۷۰۰	
مخلوط ۴۵	۳			۷۷۰.۴۶۶۷	
مخلوط ۶۰	۳			۶۸۹.۷۶۶۷	
برگ ۷۵	۳			۶۶۳.۷۷۰۰	۶۶۳.۷۷۰۰
ساقه ۴۵	۳			۴۹۶.۹۵۰۰	۴۹۶.۹۵۰۰
مخلوط ۷۵	۳			۲۹۱.۵۸۰۰	۲۹۱.۵۸۰۰
ساقه ۷۵	۳			۲۱۱.۷۴۰۰	

همان‌گونه که از شکل ۲ استنباط می‌شود با افزایش مقدار آرد نخل از میزان مدول الاستیسیته خمشی کاسته شد (این کاهش در تمام موارد در سطح ۱ درصد معنی‌دار می‌باشد) همان‌طور که قبلاً بحث شد به نظر می‌رسد به دلیل کاهش میزان پلاستیک و کم شدن ماده چسبنده در بین ذرات آرد چوب باشد. به استثنا سه مورد، مقدار مدول الاستیسیته خمشی نمونه‌های حاوی پرکننده بیشتر از نمونه شاهد بود.

نتایج مقایسه میانگین و گروه‌بندی دانکن نشان می‌دهد که آرد برگ در گروه a و آرد مخلوط و همچنین آرد ساقه در گروه b گروه‌بندی دانکن قرار می‌گیرد. به عبارت دیگر اختلاف معناداری بین استفاده از آرد مخلوط و آرد ساقه مشاهده نشد ولی هر دو اختلاف معناداری با آرد برگ داشتند.

شکل ۲- تاثیر درصد آرد نخل و نوع ماده بر مدول الاستیسیته خمشی چندسازه‌های چوب-پلاستیک.

سلولز خواص مکانیکی بهتری نسبت به سایر اجزا مواد لیگنوسلولزی دارد. مقدار بیشتر سلولز در ذرات برگ نخل باعث افزایش مدول الاستیسیته خمشی در تخته‌های ساخته شده از آن شد. از طرفی مقدار لیگنین بیشتر در ذرات برگ نیز سبب می‌شود که چسبندگی ذرات لیگنوسلولزی به ماده زمینه (پلیمر) افزایش یابد. در واقع لیگنین خواصی مشابه پلیمر گرمانرم داشته و ذوب می‌شود. در نتیجه انتقال تنش از ماده زمینه به ماده لیگنوسلولزی بیشتر شده و خواص مکانیکی چندسازه‌های ساخته شده از آرد برگ افزایش می‌یابد (شاگری و هاشمی، ۲۰۰۴). از طرفی ضریب لاغری بالاتر در ذرات برگ خواص خمشی را بیشتر از سایر خواص بهبود می‌بخشد. در واقع با ازدیاد طول الیاف تنش از فاز زمینه به الیاف بهتر منتقل شده و در نتیجه چندسازه مقاومت‌تری ساخته خواهد شد (اسوالد، ۱۹۹۹).

مقاومت کششی: نتایج تجزیه واریانس مقاومت کششی و معنی‌دار بودن عوامل مختلف در جدول ۶ آمده است.

جدول ۶- تجزیه واریانس مقادیر مقاومت کششی.

منبع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F	معنی داری
تیمار	۲۱۴.۵۵۳	۸	۲۶.۸۱۹	۲۱.۶۲۶	*
نوع ماده (a)	۴.۲۷۵	۲	۲.۱۳۷	۱.۷۲۴	۰.۲۰۷
درصد اختلاط (b)	۲۰۴.۵۰۰	۲	۱۰۲.۲۵۰	۸۲.۴۵۱	*
اثر متقابل ab	۵.۷۷۸	۴	۱.۴۴۴	۱.۱۶۵	۰.۳۵۹
خطا	۲۲.۳۲۲	۱۸	۱.۲۴۰		
کل	۲۳۶.۸۷۵	۲۶			

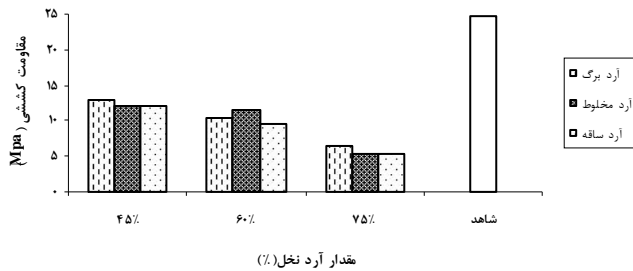
* معنی داری در سطح ۱ درصد.

همچنین میانگین مقاومت کششی هر سه تکرار در هر تیمار محاسبه شده و سپس دسته‌بندی و مقایسه شد که در جدول ۷ ارائه شده است.

جدول ۷- مقایسه و دسته‌بندی میانگین‌های مقاومت کششی.

تیمار	تعداد	زیر مجموعه		
		A	B	C
برگ ۴۵	۳	۱۲.۹۸۶۷		
مخلوط ۴۵	۳	۱۲.۱۸۶۷	۱۲.۱۸۶۷	
ساقه ۴۵	۳	۱۲.۱۵۰۰	۱۲.۱۵۰۰	
مخلوط ۶۰	۳	۱۱.۴۴۶۷	۱۱.۴۴۶۷	۱۱.۴۴۶۷
برگ ۶۰	۳		۱۰.۳۶۰۰	۱۰.۳۶۰۰
ساقه ۶۰	۳			۹.۵۹۰۰
برگ ۷۵	۳			۶.۷۵۱۳
ساقه ۷۵	۳			۵.۴۶۶۷
مخلوط ۷۵	۳			۵.۳۹۶۷

همان‌طوری که در شکل ۳ ملاحظه می‌شود با افزایش میزان آرد نخل از میزان مقاومت کششی کاسته می‌شود و این اختلاف در بین تمامی تیمارها معنادار است. در حالی که اختلاف معنی‌داری بین هیچ یک از حالت‌های نوع آرد مصرفی وجود نداشت. این نتایج با نتایج مطالعات اکثر محققان دیگر مطابقت دارد (زاینی و همکاران، ۱۹۹۵؛ حنفی و همکاران، ۱۹۹۶؛ روزمان و همکاران، ۱۹۹۸).

شکل ۳- تاثیر درصد آرد نخل و نوع ماده بر مقاومت کششی چندسازه‌های چوب- پلاستیک.

در پژوهشی که توسط حنفی و همکاران (۱۹۹۶) بر روی چندسازه آرد نخل روغنی و لاستیک طبیعی صورت گرفت مشخص شد که افزایش مقدار آرد نخل روغنی در لاستیک طبیعی باعث کاهش مقاومت کششی می‌شود. در پژوهش دیگری نیز که توسط گرجانی و امیدوار (۲۰۰۵) با ساخت چندسازه چوب- پلاستیک از ذرات کاه گندم و پلی‌اتیلن صورت گرفت مشخص شد که تا حد ۳۰ درصد افزودن پرکننده به پلیمر مقاومت‌های مکانیکی افزایش می‌یابد.

نتیجه گیری

- ۱- با افزایش درصد پرکننده مدول گسیختگی و مقاومت کششی کاهش می‌یابد و بیشترین مقدار این دو پارامتر مربوط به پلی‌اتیلن خالص بود.
- ۲- با افزایش درصد پرکننده تا ۶۰ درصد مدول الاستیسیته خمشی افزایش می‌یابد.
- ۳- استفاده از آرد برگ و آرد مخلوط باعث افزایش مدول گسیختگی نسبت به چندسازه‌های ساخته شده از آرد ساقه شد.
- ۴- استفاده از آرد برگ باعث افزایش مدول الاستیسیته خمشی در مقایسه با چندسازه‌های ساخته شده از آرد مخلوط و آرد ساقه شد.
- ۵- اختلاف معنی‌داری بین چندسازه‌های ساخته شده از انواع آرد مصرفی در مورد مقاومت کششی وجود نداشت.

سپاسگزاری

از حمایت جناب آقا سعید حاجیان عضو هیات علمی موسسه خرما و میوه‌های گرمسیری کشور سپاسگزاری می‌نمائیم.

منابع

1. American Society for Testing and Materials, ASTM Handbook 2005.
2. Charmhali, M., Kazemi Najafi, S. Tajvidi, M., and Poudinehpoor, M.A. 2006. Mechanical properties of wood- plastic composite made from particleboard and MDF wastes and polyethylene (HDPE) wastes, Iranian Journal of Wood and paper Science Research 20: 2. 271- 284.
3. Eckert, C. 2000. Opportunities for natural fibers in plastic composites. Pp. 14. In: Proceedings of progress in wood Fiber- plastic composites Conference, Toronto, Canada.
4. Gilbert, S., and Richard, D. 1994. Cellulosic polymers, blends and composites, Chapter 6. Hanser Press, New York, Pp: 115-130.
5. Gorjani, F., and Omidvar, A. 2005. Investigation on manufacturing process and mechanical properties wheat straw/ recycled polyethylene composite. Pajouhesh and Sazandegi, 72: 84-88. (In Persian)
6. Hanafi, I., Rozman, H.D., Jaffri, R.M., and Mohd Ishak, Z.A. 1996. Oil palm wood flour reinforced epoxidized natural rubber composites: The effect of filler content and size. European Polymer Journal, 33:10. 1627-1632.
7. Hattotuwa, G., Premalal, B., Ismail, H., and Bahrain, A. 2002. Comparison of the mechanical properties of rice husk powder filled polypropylene composites with talc filled polyethylene composites. Polym Test, 21:7. 833-839.
8. Khademi, R., R. Behseresht, and N. Farrar. 2006. Suitable methods for plant residue managing in Iran's Palm grove. Bushehr Province Agricultural and Natural Resource Research Center. 23 pp. (In Persian)
9. Lee, S.Y., Yang, H.S., Kim, H.J., Leong, C.S., Lim, B.S., and Lee, J.N. 2004. Creep behavior and manufacturing parameters of wood flour filled polypropylene composites. Composite structure, 65: 3-4. 459-469.
10. Myres, G.E., Cahaydi, I.S., Coberly, C.A., and Ermer D.S. 1991. International Polymeric materials Journal, 15: 21-24.
11. Osswald, T.A. 1999. Fundamental principles of polymer composites: Processing and design. Pp. 8. In: proceeding of 5th International Conference on Wood Fiber- Plastic Composites, Madison, W.I., U.S.A.
12. Rozman, H.D., Ismail, H., Jaffri, R.H., Aminullah, A., and Mohd Ishak, Z.A. 1998. Polyethylene- oil palm frond composites- A preliminary study on mechanical properties. International Journal of Polymeric Materials, 39: 3. 161-172.

- 13.Sanadi, A.R., Walz, K., Weiloach, L., Jacobson, R.E., Caulifield, D.F., and Rowell, R.M. 1995. Effect of matrix modification on lignocellulosic composite. Pp. 11. In: Proceeding of 3rd international Conference on wood fiber-plastic composites, Madison, W.I., U.S.A.
- 14.Shakeri, A., and Hashemi, S.A. 2002. Mechanical and morphological properties of pulp paper reinforced- HDPE composites. Journal of Agricultural Sciences and Natural Resources, 9: 3. 171- 183. (In Persian).
- 15.Yang, H.S., Kim, H.J., Lee, B.J., and Hwang, T.S. 2004. Water absorption behavior and mechanical properties of lignocellulosic filler-polyolefin bio-composites. Composite Structure, 72: 4. 429- 437.
- 16.Zaini, M.J., Faud, M.Y.A., Ismail, Z., Mansor, M.S., and Mustafah, J. 1996. The effect of filler content and size on the mechanical properties of polypropylene/ oil palm wood flour composites. Polym. Int. 40: 51-55.

Gorgan University of Agricultural
Sciences and Natural Resources

J. of Wood & Forest Science and Technology, Vol. 18(4), 2012

<http://jwsc.gau.ac.ir>

Investigation on the Mechanical Properties of Polyethylene/Date Palm Wood Flour Composite: The Effect of Filler Content and Type

***S.M. Mirmehdi¹, A. Omidvar², M. Madhoushi³ and A. Shakeri⁴**

¹M.Sc. student of Wood composites, ²Prof., Dept. of Wood and Paper Technology,

³Associate Prof., Dept. of Wood and Paper Technology, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, ⁴Associate Prof. Dept. of Chemistry, Golestan University

Received: 2009-6-20; Accepted: 2011-6-1

Abstract

The effect of the filler content and the different type of wood flour on the mechanical properties of polyethylene- date palm wood flour (DPWF) composite which are gathered from date palm tree annual pruning was studied. The different types of DPWF were stem, leaf and the mixture of stem and leaf. Composites were made at 45, 60 and 75 % by weight filler contents. The particle size was 25-40 mesh and maleic anhydride modified polyethylene was also added at 2% of total weight of each board. Linear Low Density Polyethylene (LLDPE) was used as control in this research. First, the palletized feedstock from DPWF and plastic were provided by a twin screw extruder and then, the compound pellets were ground and the final boards were made by a hot-press. It was observed that by increasing the filler content, modulus of rupture and tensile strength decreased, while the flexural modulus increased. The tensile strength did not show significant differences as a function of the filler type. The flexural modulus of the boards made from leaf flour, was significantly higher than boards made from mixed and stem flour respectively, while there was no significant difference between these two treatments. The modulus of rupture of the boards made from mixed flour was higher than the boards made from leaf flour but there was no significant difference between them, while there was significant difference between modulus of rupture of the boards made from stem flour with other two treatments.

Keywords: Wood-plastic composites (WPCs); Date palm wood flour (DPWF); Linear Low-density Polyethylene (LLDPE); mechanical properties.

*Corresponding Author; E-mail: mohamadmirmehdi@yahoo.com